

такі варіанти: ціна страйк дорівнює максимальному значенню ціни спот за час дії опціону; ціна страйк дорівнює мінімальному значенню ціни спот за час дії опціону; ціна страйк визначається як середнє значення ціни спот у зазначені моменти часу. В останньому випадку зазначаються дати, які беруть участь у формуванні середнього значення, а також спосіб підрахунку середнього значення. [1]

Опціон, у якого ціна страйк вказується в момент укладання контракту, але замість ціни спот в момент виконання використовується середнє значення ціни спот за деякий період також вважається азійським. Доволі поширеним серед азійських опціонів є опціон «з оплатою за вибором». Його особливістю є те, що в момент укладання контракту не вказується його тип (кол або пут). Тут вказується дата, до якої покупець визначає, яким буде тип опціону. «Складний опціон» полягає в тому, що базовим тут вважається інший опціон. У момент виконання складного опціону його покупець має право купити або продати початковий опціон за ціною виконання. [2]

Таким чином, азійський опціон на відміну від інших опціонів має ряд особливостей. Серед них, перш за все, це відсутність ціни виконання та її безпосередній зв'язок з ціною спот та часом. Важливою є можливість змінити тип опціону (кол або пут), а також здатність укласти опціон на опціон.

Список використаних джерел: 1. «Asian Option pricing and Volatility» Eric Wiclund, Stockholm, April 2012 2. Лаврушин О. «Похідні фінансові інструменти та операції з ними»/ О.Лаврушин // Інформаційно-аналітичний портал Українського агентства фінансового розвитку. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.ufin.com.ua/>

НІКОЛАЙЧУК О.А., ст. викладач, Криворізький економічний інститут ДВНЗ «КНУ»

ІДЕНТИФІКАЦІЯ ВПЛИВУ МАКРОФАКТОРІВ НА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ КАПІТАЛ ПІДПРИЄМСТВА

В умовах швидких технологічних змін та динамічної конкуренції головним ресурсом підвищення конкурентоспроможності підприємства стає його інтелектуальний капітал. Тому питання його дослідження та виявлення факторів, що на нього впливають, все більше привертають увагу науковців.

До макрофакторів, тобто факторів, які обумовлюють формування, використання та розвиток інтелектуального капіталу на рівні держави, наслідки якого прямо позначаються на розвитку інтелектуального капіталу підприємств, на нашу думку, належать:

1) демографічні чинники (чисельність і склад населення, рівень народжуваності, смертності, статтєво-вікова структура, тривалість та якість життя населення і т.д.) – несприятлива демографічна ситуація в країні призводить до скорочення чисельності працездатного населення на мікрорівні, зменшує кількість висококваліфікованої робочої сили та вимагає зростання витрат на професійне навчання персоналу з боку підприємств;

2) соціальні фактори (рівень доходів і життя населення, їх диференціація, рівень соціальної напруги в суспільстві і т.д.) – незадоволеність більшості населення рівнем особистих доходів призводить до неповного задоволення особистих потреб, а відтак – і відтворення людського капіталу на підприємствах, до еміграції працівників, зменшує стимули до творчої праці;

3) державна політика:

3.1. демографічна політика - підвищення соціальних виплат (по народженні дітей, прожиткового мінімуму та ін.) призводить до покращення добробуту окремого працівника;

3.2. політика зайнятості – діюча вітчизняна політика носить формальний характер та не сприяє розвитку людського капіталу;

3.3. політика соціального захисту - вітчизняна політика призводить до необхідності збільшення витрат підприємств на соціальні заходи та водночас обмежує можливості населення для розвитку;

3.4. інноваційна та науково-технічна політика – незадовільний рівень матеріального забезпечення закладів науки та оплати праці вчених, значне зменшення чисельності наукових працівників, низькі темпи створення інноваційної інфраструктури призводять до зменшення та старіння науково-технічних кадрів, скорочення інноваційної активності підприємств, розриву зв'язку науки та виробництва, що вимагає необхідності зростання витрат з боку підприємств на науково-технічні роботи та інноваційну діяльність;

3.5. антимонопольна політика – впливає на стан конкурентного середовища підприємств;

3.6. екологічна політика – зростання екологічного навантаження в країні та обмеження фінансування з боку

держави вимагає підвищення витрат на екологічну сферу на підприємствах;

4) правова база (дієвість та якість соціально трудового законодавства, досконалість правового регулювання науково-технічної діяльності, інформаційної сфери, інтелектуальної власності, господарських відносин) - визначає ефективність формування, використання та захисту прав власності на окремі складові інтелектуального капіталу;

5) система освіти - наявні обмеження доступності вищої освіти для малозабезпечених сімей за рахунок зростання платності послуг, неузгодженість вимог ринку праці та змісту професійної освіти, що призводить до дефіциту висококваліфікованих працівників та працівників робочих професій, проблем працевлаштування молодих спеціалістів-управлінців. Всі ці фактори в сукупності вимагають збільшення витрат підприємств на професійне навчання;

6) екологічні чинники (ступінь забруднення довкілля, наявність в країні заповідних або рекреаційних зон тощо) - високий рівень забруднення навколишнього середовища призводить до погіршення здоров'я та скорочення тривалості життя населення (в т.ч. працездатного населення працездатного віку);

7) стан здоров'я (рівень захворюваності населення, в т.ч. смертельними та невиліковними хворобами, рівень нещасних випадків на підприємствах, наявність епідеміологічної ситуації в країні, рівень смертності населення) - впливає на обмеження працездатності робочої сили на підприємствах та призводить до зростання попиту на працю для роботи у шкідливих умовах;

8) фінансові фактори (державне фінансування науки, освіти, охорони здоров'я, охорони навколишнього середовища та праці, інноваційної та науково-технічної діяльності, розвиток інформаційної складової та ін.) - відсутність суттєвої фінансової допомоги з боку держави на підвищення кваліфікації та перекваліфікації кадрів, скороченням держзамовлення на підготовку фахівців різних спеціальностей, охорону здоров'я та праці, захист навколишнього середовища, фінансування інновацій та інформаційного середовища вимагає значного зростання відповідних витрат з боку підприємств;

9) міжнародні чинники (стан розвитку зарубіжних країн-основних партнерів країн, стан міжнародної економіки і т.д.) -

проявляється в наявності зв'язків підприємства з зарубіжними структурами, в т.ч. з питань науково-технічного співробітництва;

10) економічне становище країни - вплив держави за всіма вище перерахованими напрямками, тому впливає на всі процеси, пов'язані з розвитком та підтримкою інтелектуального капіталу підприємств.

ОНИСЕНКО Т.С., аспірант, м. Київ, КНУ імені Тараса Шевченка

ОГЛЯД МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Характерною рисою сучасності є інтенсивне зростання інноваційної складової економічного розвитку підприємств. В наш час, інновації охоплюють майже всі сфери людської діяльності, радикально впливаючи на всі види соціально-економічних відносин суспільства.

Загалом, Innovations (анг.) – утворено з двох слів – латинського „новація” (новизна, нововведення) і англійського префікса „in”, що означає „в”, „ведення”. Тобто, у перекладі з англійської „інновація” означає ведення нового [2, с.109]. Тому інноваціями необхідно управляти. Тобто процес управління інноваційною діяльністю являє собою систему певних принципів, методів, форм регулювання інноваційних процесів в цілісній системі підприємства.

Слід зауважити, що даний вид діяльності регламентується певними правилами, нормативно-правовими актами (Законами, Указами, підзаконними актами) та системою міжнародних стандартів та приписів.

Розвиток стандартів інноваційної діяльності бере свій початок з методів збільшення продуктивності (наприклад leanproduction) та якості (стандарти системи ISO, TQM). Наступним етапом стало управління окремими інноваціями, як необхідна реакція на зовнішні зміни, які в свою чергу породжують зміни на підприємствах (Design for Six Sigm, збір ідей на майбутнє WFS, метод Stage-Gate) [0, с.124].

Варто зазначити, що сучасні суб'єкти господарювання використовують стандарти та методи управління інноваціями, що